

راه پدران

¹ زیرا، ای برادران، نمی‌خواهم شما بی‌خبر باشید از اینکه پدران ما همه زیر ابر بودند و همه از دریا عبور نمودند² و همه به موسی تعمید یافتند، در ابر و در دریا؛³ و همه همان خوراک روحانی را خوردند⁴ و همه همان شرب روحانی را نوشیدند، زیرا که می‌آشامیدند از صخره روحانی که از عقب ایشان می‌آمد و آن صخره مسیح بود.⁵ لیکن از اکثر ایشان خدا راضی نبود، زیرا که در بیابان انداخته شدند.⁶ و این امور نمونه‌ها برای ما شد تا ما خواهشمند بدی نباشیم، چنانکه ایشان بودند؛⁷ و نه بت پرست شوید، مثل بعضی از ایشان، چنانکه مکتوب است: قوم به اکل و شرب نشستند و برای لهو و لعب برپا شدند.⁸ و نه زنا کنیم چنانکه بعضی از ایشان کردند و در یک روز بیست و سه هزار نفر هلاک گشتند.⁹ و نه مسیح را تجربه کنیم، چنانکه بعضی از ایشان کردند و از مارها هلاک گردیدند.¹⁰ و نه همه‌همه کنید، چنانکه بعضی از ایشان کردند و هلاک کننده ایشان را هلاک کرد.¹¹ و این همه بطور مَثَل بدیشان واقع شد و برای تنبیه ما مکتوب گردید که اواخر عالم به مارسیده است.¹² پس آنکه گمان برد که قایم است، باخبر باشد که نیفتد.¹³ هیچ تجربه جز آنکه مناسب بشر باشد، شما را فرو نگرفت. اما خدا امین است که نمی‌گذارد شما فوق طاقت خود آزموده شوید، بلکه با تجربه مفّری نیز می‌سازد تا یارای تحمّل آن را داشته باشید.

شراکت در خون و بدن مسیح

¹⁴ لهذا ای عزیزان من از بت پرستی بگریزد.¹⁵ به خردمندان سخن می‌گویم، خود حکم کنید برآنچه می‌گویم.¹⁶ پیاله برکت که آن را تیّرک می‌خوانیم، آیا شراکت در خون مسیح نیست؟ و نانی را که پاره می‌کنیم، آیا شراکت در بدن مسیح نیست؟¹⁷ زیرا ما که

بسیاریم، یک نان و یک تن می‌باشیم چونکه همه از یک نان قسمت می‌یابیم.¹⁸ اسرائیل جسمانی را ملاحظه کنید: آیا خورندگان قربانی‌ها شریک قربانگاه نیستند؟¹⁹ پس چه گویم: آیا بت چیزی می‌باشد؟ یا که قربانی بت چیزی است؟²⁰ نی! بلکه آنچه اَمّت‌ها قربانی می‌کنند، برای دیوها می‌گذرانند نه برای خدا؛ و نمی‌خواهم شما شریک دیوها باشید.²¹ محال است که هم از پیاله خداوند و هم از پیاله دیوها بنوشید؛ و هم از مایده خداوند و هم از مایده دیوها نمی‌توانید قسمت بُرد.²² آیا خداوند را به غیرت می‌آوریم یا از او تواناتر می‌باشیم؟

برای جلال خدا کار کنید

²³ همه چیز جایز است، لیکن همه مفید نیست؛ همه رواست، لیکن همه بنا نمی‌کند.²⁴ هرکس نفع خود را نجوید، بلکه نفع دیگری را.²⁵ هرآنچه را در قضاخانه می‌فروشند، بخورید و هیچ مپرسید به خاطر ضمیر.²⁶ زیرا که جهان و پُری آن از آن خداوند است.²⁷ هرگاه کسی از بی‌ایمانان از شما وعده خواهد و می‌خواهد بروید، آنچه نزد شما گذارند بخورید و هیچ مپرسید بجهت ضمیر.²⁸ اما اگر کسی به شما گوید: این قربانی بت است، مخورید به خاطر آن کس که خبر داد و بجهت ضمیر، زیرا که جهان و پری آن از آن خداوند است.²⁹ اما ضمیر می‌گویم نه از خودت بلکه ضمیر آن دیگر؛ زیرا چرا ضمیر دیگری بر آزادی من حکم کند؟³⁰ و اگر من به شکر بخورم، چرا بر من افترا زنند به سبب آن چیزی که من برای آن شکر می‌کنم؟³¹ پس خواه بخورید، خواه بنوشید، خواه هرچه کنید، همه را برای جلال خدا بکنید.³² یهودیان و یونانیان و کلیسای خدا را لغزش مدهید.³³ چنانکه من نیز در هرکاری همه را خوش می‌سازم و نفع خود را طالب نیستم، بلکه نفع بسیاری را تا نجات یابند.